

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angelček“

Štev. I.

V Ljubljani, dné 1. januarja 1906.

Leto XXXVI.

Zimska slika.

Rezko burja piše
Čez sneženo plan,
V zraku tožno kroži
Jata lačnih vran.

Tam pa starec sključen
Speje čez polje,
Težka mu je hoja,
Težko mu srce.

„Vrani, kaj nad mano
V zraku krožite?
Kaj o trdi zimi
Meni tožite?“

Tožil med ljudmi sem
Jaz o težkih dneh —
Moje so bridkosti
Bile jim v posmeh.“ —

In naprej jo starec
Meri čez poljé,
Težki mu koraki,
Težje še srce ...

Stepin.

Veselje pozimi.

Sneg pobelil je doline,
Gore, travnike in log.
Sladko vsa narava sniva,
Zemlja trda je kot rog.

Deca se na sankah vozi,
Če kdo pade — kaj to dé?
Hitro vsakdo je pokonci —
Sanke zopet v dol drvé.

Vrabc se pod streho skriva,
Vrana vpije za vasjó.
Žalostna po snegu stopa
In vprašuje: kaj bo to?

Aj, mladost je čas veselja.
Kaj bi tičal za pečjó?
Ko življenja zima pride,
Tákrat peč nam ljuba bo!

Mokriški.